

[Pinstrup.]

spurgte — men fik ikke Svar —, hvad det er for Gaarde, han taler om og nævner Tal for. Er det Gaardene paa 10—20—30 Tønder Land, eller er det dem paa 100 eller 200 Tønder Land eller derover? Jeg synes, vi skulde have det at vide; ellers er det hele ikke andet end Bluff. Hvad angaar den Erstatning, der blev tilkendt disse Bønder for den Skade, de havde lidt ved Blokaden, er den fastsat efter tvende af Retten udmeldte edssvorne Mænds Vurdering. Er det det ærede Medlems Mening at sigte dem for falsk Vurdering i et Forhold, som han i Virkeligheden ikke kan kende det fjerneste til, alene ledet af Ønsket om at sværte dem som uhæderlige Personer og Bønderne som Skattesnydere? Det ærede Medlem besværede sig over, at jeg havde været personlig overfor ham. Ja, det er mig personlig modbydeligt at høre en Mand først rose en Stand for bagefter at rakke den ned og gøre den til Skattesnydere; en saadan Fremgangsmaade er meget lidt tiltalende.

Det ærede Medlem kom tilbage til sin Tvangstanke, at Landmændene i særlig Grad snyder for Skat, selv om han dog var naaet saa vidt, at han udtalte, at han troede egentlig, at man i alle Klasser vilde se at fri sig saa billigt som muligt fra Skatten. Det var et stort Fremskridt, det har det ærede Medlem aldrig sagt før; før har det altid været Landmændene, ganske særlig Gaardmændene, det ved alle ærede Medlemmer i denne Sal, at det er dem, han før har beskæftiget sig med. Men jeg har ogsaa sagt ham og ved Tal godtgjort, at Husmændene og Bolsmændene er ikke synderlig bedre, foruden adskillige andre Erhvervs Udøvere. Jeg staar her med en Skrivelse i min Haand fra den tidligere Finansminister, Hr. Bramsnæs. Det ærede Medlem dvælede jo længe ved nogle Tal, han havde faaet fra den nuværende Finansminister, men Finansminister Bramsnæs' Tal maa jo ikke have mindre Vægt eller Betydning for det ærede Medlem end Finansminister Neergaards. Det var, saa vidt jeg forstod, kun et enkelt Aar, det ærede Medlem holdt sig til, men jeg har her en Opgørelse for 5 Aar, det er altsaa et betydeligt større Materiale at bygge paa. Efter Hr. Bramsnæs' Opgivelse er Forholdet, hvad jeg ogsaa tidligere har paapeget, at der, naar man benytter de Undersøgelser, som har fundet Sted henholdsvis i København, Købstæderne og Landkommunerne, af 264 298 Skatteydere i København er undersøgt 155, af 220 128 i Købstadkommunerne 2 343 og af 450 937 i Landdistrikterne 6 862. Procentvis er det

saaledes, at der i København er undersøgt 0,06 pCt., i Købstæderne 1,06 pCt. og i Landdistrikterne 1,52 pCt. Det vil altsaa sige, at det er hen i Vejret, naar det ærede Medlem kommer og siger, at der paa Landet er saa og saa mange Skattesnydere, naar man slet ikke har beskæftiget sig med dem i København.

Og dersom man saa endelig vil tage dem, som man har undersøgt, dels i Hovedstaden, dels i Købstæderne, dels i Landkommunerne, viser det sig, at af de undersøgte er sket en Forhøjelse i København af 37,9 pCt., i Købstæderne af 39,5 pCt. og i Landkommunerne af 45,7 pCt., saa efter det er der saamænd akkurat lige saa god Grund til at undersøge Skatteyderne i København som i Købstæderne og paa Landet. Derfor har denne særlige Fremdragnin af Landboerne som Skattesnydere ingenting paa sig. Jeg kunde jo ogsaa godt nævne, hvordan det staar med de forskellige Erhverv: Godsejere, Proprietærer og Forpagtere 34 pCt.s Forhøjelse, Gaardejere 51 pCt., Husmænd, Bolsmænd og Parcellister 46 pCt., selvstændige handlende 37 pCt., Fabrikanter og større industridrivende 38 pCt., Haandværksmestre 46 pCt., Hotelejere, Restauratører og Gæstgivere 40 pCt., Skibsførere, Styrmand og lignende 42 pCt., Fiskere 35 pCt., Læger 58 pCt., Dyrleger 15 pCt., Apotekere 49 pCt., Kapitalister og Rentiers 25 pCt., andre Erhverv 31 pCt. Naar nu disse Tal staar i Rigsdagstidende, vil jeg haabe, at vi fremtidig kan være fri for det ærede Medlems stadige Tilbagevenden til dette Spørgsmaal, der som paavist ikke har nogen Grund under sig.

Jeg vil slutte denne Omtale med at sige, at den Aar efter Aar fremsatte Beskyldning mod Landbrugerne for Skattesnyderi i særlig Grad har som paavist ikke noget paa sig og kan kun opfattes som et ægte Stykke Københavneri, hvorved man vil sætte det Stempel paa Bønderne, at de i ganske særlig Grad er Skattesnydere og uærlige Folk, for hvem bl. a. Københavnerne skal betale Skatten og saa Tjenestemændene, der har deres faste Løn. Om disse sidste vil jeg for Resten sige, at netop i disse Tider er det en Beskyttelse for Tjenestemændene, at de har en fast Løn, idet de ikke kommer til at svare Skat af mere end det, de virkelig har faaet, medens det er en kendt Sag, at et meget, meget stort Tal, maaske de fleste af Landboerne, maa betale Skat af Indtægter, som de aldeles ikke har haft.

Saa var det ærede Medlem ogsaa vred over, at jeg har opfordret ham til en Gang i al sin egen Ædelhed og Retfærdighed, at